

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Liber III. Mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Epigramma 1.

Ioannes vbi Herodem arguit incestus
cum Ioseph Patriarchâ
comparatur.

Incestas epulas, inconcessosque hymenæos
Cypride quos zonâ vinxit adulter hymen,
Despuit, & duris Vox increpat æ qua querelis.
Alter an hic Ioseph? carcer & alter erit?
Vix breue Iosephus spoliū sed liquit, & vmbra;
Præco suum ponit corpus, & exuias.
Ille fugit; tristes hic induit vltro catenas.
Hic Dominæ noxas arguit; ille filer.
Hic sedet in cippo, cæcoque doloris asylo:
Libet at ille graui compede, sceptrâ regit.
Ne quid turpe patret; gemuit sub carcere Ioseph.
Ne probra fœda pari Vox pia possit, obit.
O quis vocis honos! quàm prouida cura pudoris!
Vel spectare nefas, cui graue erimen erat.

Epigramma 2.

Herodias esto suauis odore fragrans, &
Arabicas olens delicias, tamen vul-
turis instar, hiat cadauer.

Frons violis, liquidaque comæ cui fimbria nardo
Liquitur, & Syriæ purpura spirat opes.
Cinnamæque vda rosas, quæ mysta remandit, odoris.
Os vt olens auras quæ præit, inde trahat:
Annè putas suauis myrrhæ transpirat honores?
Lena meram putri tæbe mephitin olet.
Sic potiùs, gratos ceu vultur abhorret odores:
Putida lana putri mente cadauer hiat.

Odit &

Odit & illa rosas, roseique pudoris honorem,
Vatis in ore nigri vulturis hoc & habet.

(a) *Vultur suaves fugit odores, & ambit cadaver.*

Epigramma 3.

Ioannis sanguinem vti dulcissimū mel
Herodes & Herodias sitiunt.

D Elicias Siculo quas instruat aula paratu,
Paupere de ferro cippus acerbus alit.
Mors lautas epulas in regia fercla ministrat,
Queis flos Ambrosiæ, siue medulla fluat.
Iam satur, ecce, mero Rex, & Regina leonum,
Dulcia de casto sanguine pocla sitit.
En vocis caput ambo vorant, nec miror Erinnyn.
Id mera dulcedo est, mel furor in dē biber.

Epigramma 4.

Herodias filia præ regni dimidio eli-
git Ioannis caput.

MOMVS AD HERODIADEM.

Q Væ poteras sceptrō partiri principe regni
Dimidium; maus lugubre stulta caput.
Pars vatis cui parua Syro præponderat orbi,
Quam non æqua bilanx ista furoris erat.
Si furor est, odiumque caput, præ diuite regni
Dote legi, est æquo carius emtus amor.

Epigramma 5.

Ioannes damnatur, & noxæ deditur.

T Vrpe chori pretium cadit, ah! chelys aurea vatuna
Et nigra præda lupæ, candidus agnus obit.
Iam Lestrygoniæ cœnæ pro! quale theatrum! (a)
Sanguineo fumant cædua colla mero.

N v

Hæc

Hæc meritis merces? dos hæc suprema pudori?
 Virtus pura graui crimine, crimen erit?
 Sol alijs inuerte nouum nunc orbibus orbem.
 Si scelus est virtus; nox sit & ipsa dies.

(a) *Lestrygones in Italiâ, uti & Cyclopes in Sicilia, hodieque Brasili non horruerunt humanis vesci carnibus.*

Epigramma 6.

Caput Ioannis in disco petit
 Herodias.

AD HERODEM.

Dimidium regni spondes? sed paruito sceptro,
 Rex id habe totum. munera parua peto.
 Et breue quid, discum quod non benè compleat, vno
 Hoc tamen in disco plurima damna lues.
 Sic petit in sauos male blanda puella furores,
 Seu potius dirum docta Megæra scelus.
 Tum quis vt in cenâ, cui proximus accubat hospes,
 Ipse pedem tacito dum pede tangit, ait,
 Qui dat sidereum Vocis caput, ipse coronam
 Rex dedit, & regnum, nunc vbi sceptra geret?
 Si non & regno quid grandius vltro Megæris
 In capite hoc dederit, quo sibi funus emit.

Epigramma 7.

Ioannis caput in disco, crudum
 crudelitatis epulum.

Lena mero iam pota, nouum sitit inde Lyæum,
 Ceu sit inexpletâ Diplas (a) inusta siti,
 Haurit enim calidum cæso de vate cruorem.
 Pro cyatho, discus sanguinolentus erit.
 Nempe Mycenæ (b) nunc rursus ad orgiacanæ,
 Hospes acerba suâ symbola morte luit.

Regia

Regia cæna meri pro flore bibisse cruorem
 Si fuerit. crimen Rex bibet dulce mero.
 Non ego. regalis valeant fera pocula mensæ.
 Præ satie hac, siccam malo sitire sitim.

(a) *Dipsas; si quem morsu appetierit, nequit is vlla aquarum copiâ sitim explere. Causam vide apud Lucian. de Dipsadib.*

(b) *Mycenis funestum illud Thyestæ epulum fuit appositum.*

Epigramma 8.

Quæstio.

Quid caput Ioannis argenteâ in lance.

Stat caput in mensâ. Lichnuchum crede furoris.
 Ardet in argento dira lucerna suo.

Epigramma 9.

Caput in disco execrabile ferculum.

EN, caput in disco, natali Regis in astro.
 Obsecro, dic, cuius ? piscis, id ane feræ est ?
 Heu ! quod specto nefas ! os sacrum pallet in auro.
 Impius obscenas Rex struit ergo dapes ?
 Execror. infandi si truncus ob ora Cyclopi
 Fumat homo ; hæc homines, pascit an esca feras ?

PALINODIA.

Nescio quis tacita mihi voce susurrat in aurem,
 Me cubito pinsens, cui pede pressio pedem :
 Hic hominem si pascat homo, cui dulcis vti mel
 Sanguis ; an humanam quis neget esse dapem ?

Epigramma 10.

Seuitiæ dirum ferculum è capite
 Ioannis.

Dira Thyestæ spectâsne piacula cœnæ ?
 Rursus adest Atreus, rursus & Vrsa furit.

Rursus

Rursus & in tristi desoluit imagine pellex.
 Rursus & intentat læua proterua minas:
 Et lanx cæde rubet. prô ! quis furor iste Medusæ!
 Qui ne morte quidem, iam velit ipse mori.
 Atque nouam quærit cædem de cæde, nec haustus
 Hanc cruor extinguit, quam bibit ira sitim.
 Ecquis erit tandem sceleri modus? ipsa cruoris
 Si saties rabidis sit sicis hausta feris?

Epigramma 11.

Quæstio.

Cur Herodes & Herodias Ioannem
 qui est Vox clamantis, tollit?

O Buia mæcha rapit Vocē, & Rex mæchus; vt hęst
 Obuius. An nescis? hic lupo, illa lupa est,

Epigramma 12.

Ioannis Mors.

Sic vatis vatum tristes cadit ergo sub ymbras?
 In capite hoc capitum millia mille iacent.
 Cui magis illecebræ nocuere chorusque lyreque;
 Quam ferus immiti qui metit ense, furor.
 Tam tenui pretio venale quod omnibus astris
 Vix emat æthra caput; putida Cypris emit?
 Si sit emi caput, vltro rapi sibi dona coronæ,
 Ac regni, & capitis splendida damna pati.

Epigramma 13.

Cædes.

Siqua nocet fera, triste nemus sibi quærit, & ymbra,
 At sæuit media mæcha læna die.
 Et sibi deposcit munus ferale cruorem;
 Quem bibit obscæno lanx scelerata toro.
 Quid facit ad cædem Regis natalis Eous?
 Impia funestę vespera mortis erat?

Scilicet

Scilicet hoc nasci felici est sidere Regem,
 Si iubar extinguat, quo foret orta dies.

Epigramma 14.

Quæstio.

De Morte Ioannis natali in festo.

Cur vitæ lux iussa mori est Herodis in ortu?
 Qui iubet Herodes, mors reor ipse fuit.

AD HERODEM

Quò minus apta loqui est trunco Vox cædua collo,
 Hoc magis ultra nefas arguit illa tuum.
 Ipsa loqui lacrymis si vita sit apta dolorem:
 Mors ipso loquitur sanguine triste scelus.

Epigramma 15.

Ioannis caput iacet in patina. Ipsa
 pietas queritur.

Ergo lupæ castum vatis caput immolat ensis,
 Sanguineoque aperit tramite vocis iter?
 Iam tacet & surdo truncum caput incubat auro,
 Auro, quod violat purpura dira cruor?
 Quæ Vocem iugulat, mihi cor secat illa securis;
 Exsecat & linguam sica scelestam meam.

Epigram. 16.

Palinodia.

Vixit adhuc, vivit, Vox narrat & orba furorē,
 Ferrea sic truncum iam sibi lingua caput,
 Vita tenax animæ dirupit vincula ferro,
 Exsul & in ventos Vox levis aura fugit,
 Exsoluitque fidem, quam debuit, obuia Verbo,
 Nè magis hanc soluat, mors inopinā rapit;
 Ah! pietas cum voce pari cadet ergo securi;
 Immemor ut tantum supprimat umbra iubar;
 Parce queri, nec triste necis scelus argue; Verbum
 Docta perenne loqui Vox nequit ista mori.

Epigram. 17.

Epigram. 17.

E Ioanne epulum ferale Herodes
instaurat.

Nunc vbi natales reparat lux annua cænas.
 Triste gerit tabo lanx violanda scelus.
 Pocula ne desint funesto digna furori;
 Dulce dabit trunco sanguis ab ore merum.
 Plaude choro, chelyn adde mero, dum cassa filet Vox,
 Nec potis est æquis texere verba modis.
 Sic equidem credis, sed mors nunc ipsa queretur.
 Vox licet icta semel, bis tamen apta queri est.

Epigram. 18.

Ioannis caput & Vox suauissima sua-
ues Herodi deliciæ in cæna.

AD IOANNEM.

Melle mero stillat tibi suada venusta pudoris.
 Non tulit hanc suadam foeda libido probro.
 Hinc os melle liquens Rex in sua fercula vertit,
 Hoc quid ni sitiat mel? (a) ferus visus erat.
 (a) *Vrsus mellis avidissimus.*

Epigramma. 19.

Herodias acu crinali lancinat Ioan-
nis caput.

Vibrat, & elumbes vaga se lupa frangit in artus,
 Anguipedemque agili corripit arte rotam.
 Et tremulis plectris se mille refingit in artes,
 Exos ut umbra, leui quæ trahit orbe gradum.
 Quæ præit illa, vago sequitur comes ocyor Euro,
 Quæ sequitur comitem, rursus ut umbra, præit.
 Sequæ fugit sequiturque, nouumque recursat in orbem,
 Stansque breui versat, ceu trochus, orbe rotam,
 Inde repens rapido volitans per inania cursu,
 At retrò, porro fugit, nexa volubilibusque

Implicit

Implicat orsa rotis, refugum simul explicat agmen,
Et labyrinthæum voluit, & exit iter.

Quo pretio? Vatis caput impia poscit Erinys,
Dira quod in disco lena gemente vorat.

Vulnificâque repungit acu, carprimque laceffit,
Largior ut digitos perfluat inde cruor.

Quot fodit os stimulis; dentes tot crede lænæ,
Queis laniat castum lena cruenta caput:

Et totidem stimulis caput inde repunget Erinnyo,
Ac quot aget stimulos; tot dabit inde faces.

Epigramma 20.

Ioannis linguam uti lyram Herodias
acu, ceu plectro, ferit.

Tangis acu linguam? tangis chelyn impia plectro:
Et tamen id nescis, denuo tangis acu.

Stulta putas? silet ista chelys? canet ista: canoro

Attigeris plectro, dic lyra nonne sonat?

Quid sonat? an queris? quoties acus aspera linguam

Tangit: aeu toties Vox canit ista scelus.

Epigramma 21.

Herodias acu dilaniat Ioannis caput.

Immiti compungit acu caput improba pellex,

Quale nec vlla tulit mensa, nec ara feret.

Nempe timet, scædi ne se Vox conscia probri

Increper. hoc tanto iam magis ista canet.

Vos precor, æterni cælo qui curritis ignes.

Crimen id æternis arguat æthra notis.

Tuque adeo primus radijs quibus omnia lustras,

Hanc & acum radijs sol mihi verte tuis.

Vt quot sol tereti radios excudit in auro:

Turpe tot inde canant aurea plectra scelus.

Epigram

Epigramma 22.

Quæstio.

Cur Christus ante Herodem conticescat?

Cur Verbum silet Herodis stans ante tribunal?
Rex Verbo Vocem præscidit ante suam.

Epigramma 23.

Nemesis Herodis immane parricidium, miratur & execratur.

AD IOANNE M.

Vsque adeo tu vile caput, Rex inclyte Vatum,
Emitus ut ipse lyxæ crimine & arte cadas?
Teque Cypris spurcum quæ mollius ardet Adonim
Immolet, ah! Marti ferrea mæcha suo?
Et iam lena procax albis te dentibus, eheu!
Rideat obscænis ad sua festa probris?
Quid ferro ac epulis? torus an necis ergo theatrum est?
Quid caput in disco? victima id apta gulæ est?
An natale decus fædo lanæ obsita tabo?
Triste caput festo digna corona toro est?
Nil paterâ saliente sapit liquor almus Iacchi,
Ni huat articulos inter, & ora cruor?
Prò furor! hos igitur lux it natalis in vsus,
Ut rea nox cogat sidera tanta mori?
Id fuit Eoo nasci ceu sidere Regem,
Vespera si struis Phosphoron umbrat equis?

Epigramma 24.

Minæ in Herodem & Herodiadem propter Ioannis cædem.

Vates, Rex, mulier, tria nomina iuncta sub vno:
Hæc scelus, ille necem, tertius arma sonat.

Arma.

Armâ, sed incestam vindex queis subruat aulam,
 Auguror, horrendas detonat ira minas,
 Hic sibi quam discors pugnat concordia rerum!
 Quid cum Vate lupæ? quid Cypris arma gerit?
 Cum cape quid ferro? quid mors cum principis ortus?
 Quid chely cum sicâ? plectra dat illa lyra?
 Pardalis obsceno quò nubar adultera pârdo,
 Cur rapit ah! Vocem Martis ad arma Venus?
 Nempe suo lituo Vox territat horrida mæchos,
 Asperaque ab duro vindice bella sonat,
 Hinc odijs seges, hinc nigra fax accensa Megartæ.
 Hinc metus, eque metu dira libido necis,
 Quis furor hic horrere tubam, & sine fulmine Vocem,
 Et nil fulmineq; tela pavere manus?
 Quòd tuba, quòd tubicen muras cadat orbis in ymbra;
 Nulla geret victor vindice tela manu?

Epigramma 25.

Quæstio.

Herodes, Ioannes, & Herodias, quid
 agant?

R Ex, Vates, pellex; adiurat, publicat, vrget;
 Sceptra, scelus, cædem; Numine, morte, choro.

Epigramma 26.

Nemesis Minæ,
 Ad Herodem.

M Anat opima dapum cui copia, siue Lyæi
 Vt quid amara sapit mors tibi dulce scelus?
 Si Venus ipsa sitim largo iam vicit laccho;
 At nunc Mars Veneris mæchus & ipse sitit,
 Quòd rabiem vincas bibe cæu fera sæua, cruorem;
 Cui fluit incesto saucia vena toro.
 Vnde sitim pascas, multo quod sanguine manat
 Hoc caput ah! crudum mortis in vber abit.

Purpu

Purpureo sed vbi biberis satur vberere mortis :
 Hoc caput atra tui sanguinis vna fluet.
 Heu miser ! alterius bibis hâc in cæde cruorem
 Ipse tuum. in Vatis mors tua morte later.

Epigramma 27.

**Herodias insultat Ioannis capiti, &
 inde vindictæ timor.**

O Vâ crines dispungit acu sibi lena Leoni
 Nupta ; sacrum Vati sauciat illa caput.
 Nec satis est cædi. quisnam furor iste furoris ?
 Sæuit & in mortem, mors potis ergo mori ?
 Viuit adhuc. ferro nescit vis enthea vinci.
 Quamlibet infestus surgat in arma furor.
 Os silet hîc, fateor. sed dira minatur in hostem,
 Acer adhuc animus vulnera, tela, rogos.
 Exprobrat & multo manans os sanguine cædem :
 Cædem, quam nullis expiet Ætæna rogis.
 Post animam, stat adhuc animi pars magna superstes,
 Si cadat iniustâ victima cæsa manu.

Epigramma 28.

**Caput Ioannis exprobrat Herodi
 suum scelus.**

R egificos Eos primæua reponit honores ?
 Haud ità felici est fidere nata dies.
 Quis nescit caput innocuum cecidisse securi,
 Sanguineumque dapes erubuisse scelus ?
 An silet elingui iam Vox excisa palato ?
 Increpat iniustâ vulnera cusa manu.
 Est & mors aliquid. nec enim simul omnia tollit :
 Viuit adhuc morti posthuma flamma furor.
 Stulte putas surdo claudi pia lumina letho ?
 Ira memor noxæ, pondera vocis habet.
 Iamque oculi prius ambo gemella lucei na salutis,
 Dira iuxta flagrant astra gemella necis.

Epigramma

Epigramma 29.

Ioanni vocem Herodes excidi
imperat.

AD HERODEM.

TVu' miser exstinguas castam & sine crimine Vocem,
Ne canat incesti putida furta tori?
Qualis in immani Thracum qui littore Prognem
Exscidit, infandum ne quereretur opus.
An siluit? Tereu (a) nescis, male prouide nescis:
Visa mori, muto publicat ore nefas.
Quis scelus id nescit? caput hoc tuba publica mundo est,
Quam nox nulla reget, fera lucerna micat.
Qui duros tenerâ iam non fert aure Catones,
Durius Eumenidum sons feret inde probrum.
Fabula sed Progne; Tereus, fraus nescia veri.
Vox hinc iussa mori crimina vera canet.
Quod si pungat acus caput hoc, fata crimine lenç;
Hâc id fama scelus publica pinget acu.

(a) *Thereus Rex Thracia Prognem & Philome-
lam sorores per vim violauit, usque linguam exse-
ruit, ne id flagitium aperirent; quod ipsa acu in telâ
depinxere. Postea Philomela & Progne in aues sui
nominis conuersa auolarunt.*

Epigramma 30.

Ioan. Vox Herodis scelus execratur.

Tetra Palæstinus nunc Atreus crimina rursus
Cœnat, & immani mors sedet atra toro.
Sol scelus indignans Macheruntide (a) rupe quadrigas
Felix, & in noctem triste reflexit iter.
Et quasi de ripâ refugos Acherontide currus,
Anxius Oceanis merfit Eous aquis.
Sanguineo grauat in nimbo nox impia cœnam:
Cæca verecundus condit & astra color.

O ij

Quasi

Quamlibet occæcat: tamen his inbar emicat vmbriis.
 Arguet hoc semper sancta Lucerna nefas:
 Quis scit, inocciduo num se nunc induat astro?
 Quæ stetit ante toro, iussa lucerna mori?
 Nox certè quot rorat aquis, quot & emicat astris:
 Tor lacrymis, oculisque hoc scelus æthra gemit.

(a) *Macherus ar x minutissima, Herodis Regia,
 ubi casus Ioannes.*

Epigramma 31.

Conscientia Herodem, Herodiadem
 que super carnâ admonet de suo
 scelere, & vitæ breuitate.

Terra cruentandæ nunc ad bellaria mensæ,
 Vilius ah! pomio stat sine luce caput.
 Vilior & fungo, stat dia lucerna, lucernas
 Inter, Auernali quas face Comus alit.
 Ergo caput, calo dos digna, sub vngue leonæ
 Voluitur infami tabida massa toro?
 Tun' tantum scelus, ô bipedum nequissime? tantum
 Tun' scelus in Diuos ausus, & ausa Cypris?
 Lude miser turpes turpi cum Cypride ludos;
 Ludicraque exosum sic pila vestra caput.
 Ludus & ipse Deo est homo, ceu pila versa procellis.
 Sed cui pro ludo serius angor erit,
 Mane dies sine nube, rosis qui floret in auro
 Sidereo; furua nocte sepultus obit.
 Par tua lux. Tyrio quæ nunc adridet in ostro,
 Funebri obscuro mox cadet vmbra luto.
 Quid nisi vita brevis fugitiua diecula vitæ?
 Quid leuè dans hodie, cras sit vt ipsa nihil.

Epigramme

Ioannes Lucerna extincta lucet ; ipsa-
que Herodias viua suis immo-
ritur delicijs.

VT lubet, in risum laxos dissolue cachinnos,
Applaudatque pares turba petulca iocos.
Mors hilares inter thyrso hilaresque corollas,
inijciat festo spicula cæca Choro.
Quæ soror, & coniux fædos accendit amores,
Par luet illa suo cum Ioue Iuno scelus.
Coniugis incestæque sororis an ergo piaculum
Is non iure perat, mors cui castus amor ?
En noua iam medio rota voluitur orbe choreæ,
Iusta pedes pedicis iam tibi pœna premet.
Discolor ad cyathos hæc vertitur alea fati.
Mors, & Vita pari ludit vtrimque toro.
Quem modò mors vmbat, natale resurget in astrum :
At tua lux Stygijs naufraga fidet aquis.
Nescit enim mors illa mori, quæ viuit amori :
Quæque odio flagrat, viuere vita nequit.

Epigramma 33.

Herodis & Ioannis dispar exitus.

PRæ quam stulte velis Rex, & Regina, sub orco
Alea nunc aliâ voluitur atra manu.
Alteraque astrigero nunc vertitur vrna senatu.
Aurea purpureas sors cui spondet opes.
Quem cruor incestat, decorat sua purpura vatem.
At tibi fax ostro rudat iniusta latus.
Exudit ille breui de compede mille coronas:
Te picis in cippo sceptrâ perusta cremant.
Sidereo bibit ille toro iam nectaris imbres:
Mœcha pari tecum mergitur hausta rogo.
Quem furor obtruncat pulchro fert præmia letho:
At pretium noxæ fert lupa iuncta lupo.

Et consors socias admugit vterque querelas.
 Alter vbi læto plectra dat alba thoro.
 Sors ea quàm discors ! mors viua coronat amorem,
 Addicitque odium mortua monstra rogo.
 Vna dies lucis, simul vna fit arbitra noctis.
 Et parit æternum dispare sorte diem.

Epigramma 34.

Herodes & Herodias vna peccant,
 & vna luunt.

Hic cœne quod specto caput? quem cerno Lyæum?
 Os rubet hîc, trunco defluit ore cruor.
 Fercula quis diris statuit Cyclopea mensis?
 Pardus, & incesto pardalis apta viro,
 Dum malè lasciuos sese suspendit in artus,
 Et rorat elumbi se vaga lena choro;
 Ad thyasos (omni prò! voce quod execror ardens)
 Mœcha scelus, conflat mœchus & ipse scelus.
 Quos par culpa, pari iunget par pœna sepulcro.
 Par nimis æquæuis vrat vt Ætæna rogis,

Epigramma. 35.

Herodes & Herodias par luunt
 supplicium.

NEMESIS AD HERODEM.

Rex salue, salue Regina simillima Regi,
 Quæ par è socio crimine crimen amas.
 Pone supercilium, quod gloria pinxerat ostro,
 Et cui clara stetit grande corona decus.
 Quid nisi Væ miseris, vindex quibus imminet ensis,
 Imminet ac diro sæuior ense rogis?
 Ah! atros Phlegethontæa fuligine postes
 Ille subit; mœchæ limina quisquis adit.
 Tu (a) Pari testis eris, testisque (b) Ægyptus adulter,
 Et testis, (c) Phario qui calet igne torus.

Disce

Dicite quid vobis cum Voce tubaëque Tonantis ?

Nec metus est, ne mors diuidat vna duos ?

Plas nimio vos vna pari fors iunget ahenō.

Par vbi vos æquo sulfure flamma coquet.

In caput ipse suum gladius procudit & iras ;

Quisquis in alterius vulnera tela vibrat.

Cuique sacram sceleris pudor opprimit vltro lucernam,

Regna sub æternâ nocte sepulta petet.

(a) *Ob Helene raptum Troia excidio luit pœnas Priamus, & Paris.*

(b) *Aegysthus, adulter Clitemæstra, ab Oreste occisus.*

(c) *Antonijs, cui Fulvia vxor, ob Cleopatra amores perijt.*

Epigramma 36.

Conuiuæ, & ipsæ epulæ horrent fune-
stum in disco ferculum.

S Perabam faciles mensa Sybaritide risus,
Queis fuit arguto littera scripta mero.

Sed mihi triste scelus, tristis describit Iacchus :

Perlege funesto pingit in orbe caput,

Quale caput, quæris ? scelus eloquar ? ægra stupet vox.

Sæuus id ab trunco pectore mucro tulit.

Grande verecundo scelus ecce superstes in auro

Discus habet, Strygijs sidere dignus aquis.

In tennes optat lanx credo, liquefcere guttas.

Ne ferat immensum facta scelestâ scelus.

Suffringique pedes sibi vellet inhospita vari

Mensa. pudet mensam tam graue ferre probrum.

Nec pudet obscœnam (quid non Cypris ausit?) Erinnyas,

Dira cruentato quæ rere fercla toro ?

Nempe nequit iustas mens conscia ferre querelas,

Quas vox casta sonat, vel tonat ira minas.

Ergone si tenui quæ lenè susurrat in aurâ,

Ferre nequit Vocem, iam feret illa caput ?

Sed caput in iustas, velut Ætna, quod ardeat iras,
 Circumstantque suis fulmina fœta rogis.
 Par quibus Herodes, necnon Herodias ignis
 Deslagret, æqua pari crimine pœna redit.

Epigramma 37.

Herodias saltans in glaciali amne,
 subinde in eo se contemplans,
 mergitur.

Marmoreo prius in speculo, liquidoque sepulcro,
 ire diu tuetam Naiada vinxit hiems.
 Lena sed vt Nireus (sibi mors natat obvia Nireus)
 Consultit in nitido, quæ gerit, ora gelu.
 Et sese vitreo transformis in amne figurat,
 Et super ipsa suum facta bis vna, decus.
 Nec mirata diu volucris ruit ilicò cursu,
 Instabilemque rapit per sola fluxa rotam.
 Lubrica sed fragili fallit vestigia vitro,
 Æmula marmoreo quæ sterit vnda solo.
 Sub pedibus crepirat glacies infida, nocentemque
 Haurit inexpletis Naïs auara vadis.
 Illa labat, penitroque labans desidit Auerno.
 Ista per vltices mors venit acta manus.
 Quale scelus! summo qui nabat in æquore fluctus,
 Nunc imis refugit facta Charybdis aquis.
 Ab speculo cadit in cæcum rea mæcha sepulcrum.
 Cui solido pingit flumine, sponte mori est.
 Naufragus infidis alter quæ Nireus vndis,
 Si sibi par Nirei forma fuisset, erat.
 Ah miseram! quam vana sui dum ludit imago;
 Quod dare debet humo, dat graue corpus aquis.

Epigramma 38.

Herodias in glacie saltitans, demer-
 gitur.

Hic vbi lasciuas dat lena proterua choreas,
 Insi dâam glacies lubrica fallit iter.

Atque

Atque caput vitrea mors presecat aspera telo.
 Quid ? facit & mollis spicula dura liquor ?
 Et quidni faciat, si mollis & ipsa voluptas
 Asperat in durum mollia corda scelus ?

Epigramma 39.

ALIVD.

Menas inabruptos vaga versat in orgia gyros,
 Orbemque saltatorium.
 Et salit vndatim ceu capra petulca, vel Ibex,
 Lasciuens in rupibus.
 Idque pigros glacies vbi lubrica pumicat amnes,
 Sternitque fluxa marmore.
 Sed leuipes amplum qua circulus exit in orbem:
 Hausit Charybdis capream.
 Illa ruit, Stygiosque ruens descendit in amnes;
 Orbisque versat igneos.
 Nempe caput Vatis medio stetit aequore punctus;
 Quod caeca Manas circuit.

Epigramma 40.

ALIVD.

Flumina frænar hiems, vitreaque coërcet habenâ.
 Anxia captiuo iam pede Nympha sedet.
 Lena sed exsultim vinctis eludit in vndis,
 Et celerem tardo versat in amne chorum.
 Sed malè securis mors subnatat horrida stagnis,
 Marmoreisque dolos adstruit ima vadis.
 Increpitat glacies fugiunt sola perfida macham.
 Lympha fluit. fluidis macha residit aquis.
 Miror ego qui lena cauum desidat in orcum,
 Quæ leuitas nullo pondere tota fuit?

Q V

Epigram.

Epigramma 41.

A L I V D.

D Vrat hiems tenuique incrustat marmore riuos.
 Hic agit rapidos læta Megæra choros.
 Sed reuoluta ruunt liquidi super æquora fluctus.
 Perfida quos fragili compede vinxit hiems.
 Sauciaque vndosum glacies iter explicat orco.
 Sidit Auernali naufraga præda lacu.
 Tum dixit Themis vltima nefas de funere mœchæ:
 Do leue corpus aquis, cætera linquo rogis.

*Epigramma 42.*Ioannes nunciat in limbo Messiam
breui adfore.

V T fragilem fregit ferro mors inuida testam;
 Purior ad Stygias emicat ignis aquas.
 Sic modò qui fuerat vix parua lucerna nepotum;
 Magnus hic extinctis Phosphorus ibit auis.
 Maturamque canet venturo sole salutem,
 Sol donec radijs lustrat Auerna suis:
 Interea cæco vates erit Hesperus orco.
 Alter at Eois Phosphorus ibit equis.

*Epigram. 43.*Ioannes ante ardens & lucens lu-
cerna, à morte magis in-
clarefcit.

L Ingua labat, titubatque cauo vox hausta palato.
 Eloquar? extinctâ luce Lucerna silet:
 Nec silet, innumeris rædis clarescit & astris:
 Quæ perit impuro rapta lucerna toro.
 Quæ scelus hoc aperit, lux mille dat vnica luces.
 Ante Lucerna noui solis Eous erit.

Epigram.

Epigram. 44.

Pius conuiuia, cædis memor, nequit
suum dolorem proloqui.

VT memini, castum quem pocla bibere cruorem,
Pocla verecundo sanguine docta queri.
Hei mihi! perfidit dolor altus, & ira medullas,
Exsul & exsanguis pectore vita fugit.
Vlla nec informi mihi palpitat aura palato.
Tantus anhela metu strangulat ora pavor,
Est & adhuc aliud, mihi cur vox hæreat: illam
Vatis ab extremo frigore rauis habet.
De Vocis glacie, quid ni vox rauca sileret?
Sed quod sic sileat; vocis id instar erit.

Epigram. 45.

Veritas caput Ioannis peplo intexit,
æternum vt viuat.

VT viduum trunco vidit caput arbitra veri,
Et roseo mergi flumine vocis iter.
Immemor obscuris heu! puluis innocat arenis.
Tale decus, Superâ dignius arce legi.
Et fors atra premit Vatem lacrymabile nomen?
Dixit, & illa sacrum colligit orba caput.
Ac casto lacrymas affundit amara cruori,
Quas bibit alterno roseidas imbre peplus,
Vnde colorandas tingit sua purpura tramas,
Dedala quas Phrygiâ cura figurat acu.
Ars picturato, viden? illigat aurea velo,
Quod rapuit ferro lena cruenta caput.
Et loquitur Vox ipsa, suo iam posthuma letho,
Ante sui partum quæ fuit apta loqui.
Sed nequit ista mori Vox: cælite viu it in ostro.
Cur ea bis pereat? sat semel vtrò perit.

Epigram.

Epigramma 46.

Ioannis Baptistæ caput partim
exuritur.

Improba flamma vorat caput, & vorat improba Vocē,
 An filet immitti lingua sepulta rogo?
 Fama superuolitat pennata flagrante sepulcro:
 Iam pro voce parat flamma sonora loqui.
 An, cui purpureo vibrat ignea lingua flabello,
 Flamma loqui nolit, quod canit æthra iubar?

Epigramma 47.

Crines Sancti Ioannis Byzantij
asseruantur.

Adspecte sanguineo concretos puluere crines,
 Quæ bimari latrat Bosphoris ora solo;
 Et dic, purpureos Vatis quos specto capillos:
 Tot linguas roseo dat coma crine loqui.
*Nicephorus Phocas transfert è Syria Byzantium
 S. Ioannis crines adhuc sanguine concretos. Zona
 Niceph.*

Epigramma 48.

Index S. Ioannis

*Florentie etiamnum asseruatur: cui eximium ad-
 structum est templum, cuius valuis solido ex ære, ubi
 utriusque Testamenti historia opere inenarrabili
 expressæ.*

VT quid adhuc index Vatis viget integer æui,
 Intactusque rogo? rursus an ambit aquas?
 Alter an Agnus adest, quem rursus hic indicet orbi,
 Iordanisque nouus quo lauet, (a) Arnus erit?
 (a) *Arnus fluvius Florentie.*

Epigramma

*Epigramma 49.*S. Ioannis reliquiae dæmonas
torquent.

Nunc caro iam caries? quàm te scelus improbe fallis!
Ardet ab argenti viuidus osse cinis:
Exuritque truces extincta fauilla Dracones:
Flamma quid ergo facit, si cinis ipse cremat?

*Epigramma 50.*Hæretici Ioannis sanctitatem
elevant.

AD HÆRETICVM.

Oppugnas vigilem pernox ceu larua, Lucernam;
Strix importunis stridet vt aspera modis.
Esse Calus, caue Luthere, quid obstrepis amens
Papilio? pennas fax edet ista tuas.

Epigramma 51.

Mentitur Chytreus pilos Camelorum,
quibus sibi cilicium S. Ioannes ex-
asperat, fuisse vestem vndulatam,
feu Camelot.

Molliculâ bysso tenerum latus hospes arenæ
Mulcet, obitque leui purpura texta pilo;
Sic rigidas molli re leui vis stamine setas.
Næ tu mitis homo, cor miserantis habes!
Ah! miser; & nescis; hæc plusquam rere, cameli
Hispidâ te cecâ seta remordet acu.
Illa ruam molli damnat de stamine byssum,
Quæ riget hâc sento textilis vmbra sago.
Credo, times tenero, mi comtule, mollior agno;
Ne toga te duris mordeat hirta pilis.

Epigramma

*Epigramma 52.***Ad Hereticum.**

C Vi roga setosis stat, vt asper Echinus, in armis,
 Vis regat hunc molli serica chlyna pilo.
 Dic mihi, desertę quam fert pius incola syluę,
 Hanc tu fers etiam, mollis Adoni, rogam.

*Epigram. 53.***Ioannis in scrupulo specu delitescentis
 Imago.**

V it in hoc saxo desertę cultor arenę.
 Quod prius egit, agit. denuo saxa colit.

*Epigram. 54***Ioannis Vocis clamantis in deserto ad
 aquas Salim Imago.**

Q Vid tibi vis, mutas Vocem qui pingis ad vndas,
 Vin' bene Ioannem pingere? pingere sonum.
 Aut vatem fons pingat aquis, queis blanda susurrat
 Aura, dabit Vocem Nais, & aura loqui.

*Epigramma 55.***Ioannis Baptistę qui Vox clamantis in
 deserto Imago.**

Nunc oculo specto, sat vt auribus hausero, Vocem,
 Dic, oculus Voci numquid & auris erit?

*Epigramma 56.***Viva Ioannis effigies ę cerę.**

A dspicis hunc Vatem, gelidę qui paller in vmbra?
 Viuit adhuc; perdit quę perit ipse, necem.
 Posthuma viuaei cerę mors spirat & igni.
 Ardet adhuc letho viva lucerna suo.

Abs

Ioannes Rhodo præsidium contra Turcas.

Vbi Petrus Danbysson militaris ordinis S. Ioannis, Rhodi magistrum agit, Mahumetes secundus orbi Christiano terror, & gemini euersor imperij, & tot regnorum excidijs superbus iam victor, etiã Rhodon, pulcherrimam illam Carpathij maris rosam, magna Virgini & Ioanni Baptista sacram, it ereptum. Itaq; obsesã iam Rhodo, Rhodienses milites militare vexillum, cui appictus in cruce Christus, Deipara, S. Ioannes Baptista, & Ierosolymorũ insignia, mœnibus præfigunt. Vbi tum & crux aurea è cœlo adfulsit, eiusq; ad latus vili sub amictu Heros dux, corusco in agmine apparuit, qui ensẽ & clypeum hostibus obteaderet; unde ijs ceu fulmine adflatis incussus terror. Insuper & duo viri humanã formã angustiores, notũ mœnia obeunt, & vbi Turca adsultum parant, minaci ferro, & vultu in fugam auertunt, Rhodumque Solymano tandem diu post expugnandam, sub Alexandro VI. relinquunt. Sabel. supplem. histor. Venet.

Epigramma 57.

Quæstio.

Ad Diuum Ioannem.

Posthuma bella geris, tibi dum caput excidit ensis?
Victor ouans hostes quo cadis ense, metis.

Corona

Corona ferrea, quâ primò Cæsares cinguntur, seruatùr Medoëtiæ: in augusto S. Ioannis templo; quam Mediolani accepit Henricus Luxelburgensis. Argenteâ verò Caroli Magni coronâ Aquisgrani insigniuntur. Aureâ denique iam Francofurti; olim Romæ.

A D R O M A.

Roma, tuam vatis tutelæ crede coronam;
 Ferrea nunc, dos hæc aurea Regis erit.
 Sors ea par Vati; quem mors nunc ferrea terris
 Abstulit; is cælis aurea sceptrâ regit.

Ioannis nomen, vti præclari viri, olim
 apud Christianos scriptum notis; quales Tiro
 Ciceronis libertus inuenit; & ex eo, & Seneca
 Janus Gruterus typis edidit; item & Elisabethæ
 nomen sic scriptum apud Isidorum legitur.

Scribere vis vatis, princeps cui gloria, nomen?
 Vt pòtes, innumeris hunc mihi scribe notis.
 Haud tamen his scribes vnum vel vatis iōra.
 Tot titulos laudum Vox sonat vna suos.

Epigramma 58.

Ad Beneuolum Lectorem.

Vox si scripta placet; scriptam tum dixeris auream
 Sin minùs adridet; dic leuis aura sonat.

ELEGIA